

■ Hvad er “Guds to bøger”? Der er vel kun én: Biblen!

Guds to bøger – en definition

K. Aa. Back

Ned gennem kirkehistorien har man talt om “Guds to bøger”, nemlig Den hellige Skrift og Naturens Bog. Disse “to bøger” har, når de er blevet læst side om side, tilsammen åbenbart

Francis Bacon. Fra Wikipedia.

Gud som Skaberen og Guds hensigt med skabelsen.

Selvom titlen “Naturens Bog” allerede er brugt i 1300-tallet af den tyske teolog Konrad of Megenberg, er begrebet først rigtig italesat af “den moderne videnskabs fader” Francis Bacon, sikkert inspireret af Antikkens filosoffer. Galileo (der er et par år yngre end Bacon) bruger også udtrykket, idet han hævder at det kan lade sig gøre for os mennesker at lære at læse og forstå naturens bog.

Tanken om at Gud åbenbarer sig ikke blot ved hjælp af De inspirerede Skrifter, men også gennem Naturens Bog, stammer i sin kristne form fra Biblen. Se citaterne fra Romerbrevet og Salmernes Bog. Og tanken er at Den almene Åbenbaring kan “læses” af enhver der er villig til at åbne sine øjne for den.

Apostlen Paulus skriver i Romerbrevet 1,20:

»For hans usynlige væsen, både hans evige kraft og hans guddommelighed, har kunnet ses siden verdens skabelse og kendes på hans gerninger.«

Salme 19, v.2-5:

»Himlen fortæller om Guds herlighed,
hvælvingen beretter om hans hænders værk;
dag forkynder det til dag,
nat kundgør det til nat.
Der lyder ingen ord, ingen tale,
uden at deres røst høres;
deres røst når ud over hele jorden,
deres ord til verdens ende.«

Hvilken bog har så førsteprioritet?

Underligt spørgsmål! For hvis “Gud har skrevet begge bøger”, må de jo stemme overens.

OBS! Her bør vi nok lige indskyde at vi som

kristne altså ikke tror på at Biblen er en

himmelfalden bog. Ja, Biblen siger

selv: »*Inspireret/drevet af Gud/Helligånden udtalte mennesker* hvad de fik fra Gud.«

Så det med “Gud har skrevet”

sin første bog, Biblen, skal ikke

læses for bogstaveligt. – Sjøv nok

stiller sagens sig lidt anderledes med

Den anden Bog, Naturen. Som

den kristne genetiker Francis S.

Collins udtalte ved afslutningen

af *the Human Genome Project*,

er det nu for første gang i

historien lykkedes os men-

nesker at få direkte indsigt i

Guds sprog. Set i dét lys er

det måske mere berettiget at

betragte *DNA-koden* som “en

himmelfalden bog”?

Men tilbage til spørgsmålet

om hvorvidt de to bøger stemmer

overens. Ja, der skal nu ikke det store

studium til før man kan konstatere at

der kan være visse uoverensstemmelse, i

hvert fald ved første øjekast.

Den specielle og den almene åbenbaring

Den første bog, Biblen, Den hellige Skrift, eller blot Skrifterne, kaldes “den specielle åbenbaring”, og består nok som bekendt af de inspirerede skrifter fra den jødiske og den kristne tro.

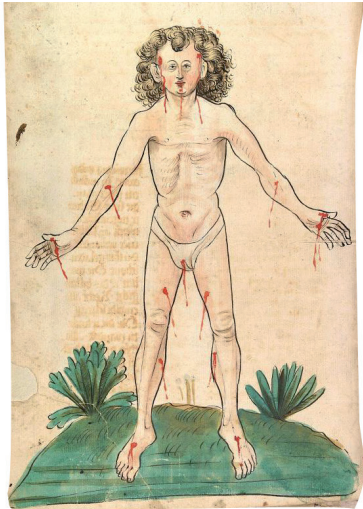
Den hellige Skrift kaldes “speciel” fordi vi alene har kunnet læse den fordi Gud har udvalgt forskellige mennesker som forfattere. De har så, inspireret af Sandhedens Ånd, fremlagt denne unikke og specifikke viden om Guds hensigt med sin skabning.

Den anden af Guds to åbenbaringer, Naturens Bog, kaldes også “den almene åbenbaring”. Altså den “bog” om naturen som forskerne ned gennem historien har studeret samt stædigt har forsøgt at forstå og at trænge stadig dybere ind i. Vi kalder denne åbenbaring “almen” fordi den er en åbenbaring af virkeligheden, en almen viden der har været til rådighed for alle mennesker til alle tider.

Gud har rent faktisk skrevet to bøger, ikke blot én. Vi er selvfølgelig alle bekendt med den første bog, Den hellige Skrift. Men han har skrevet endnu en bog, og den hedder Skabelsen. Francis Bacon, den moderne videnskabs fader

Når vi så løber ind i disse uoverensstemmelser, hvad så?
Hvilken af de to bøger har så forsteret?

Blødende mandsperson fra Naturens Bog. De aftegnede sårmærker er for hovedpartens vedkommende utvivlsomt ikke tilfældigt valgt.

Jeg vil sige: Det kommer så sandelig an på hvad vi taler om.

For mig at se har Biblen absolut højeste prioritet når det gælder væsentlige principper i kristentroen, jf. trosbekendelse. Opstandelsen lader sig fx ikke verificere naturvidenskabeligt, så på dette punkt modsiger Naturens Bog klar Skriften idet dens erfaring er klar: Døde står ikke op af graven! – Så hvis det i dette tilfælde var Naturens Bog der skulle bestemme, ville vi nå i mål med en falsifikation af hele kristendommens inderste væsen.

Men her er det netop *ikke* Naturens Bog “der bestemmer”. Den kristne regner med en anden virkelighedsdimension, underets realitet!

Når det gælder rent fysiske fænomener, stiller sagen sig ganske anderledes. Her “vinder” Naturens Bog. Det har været Kirkens fornuftige standpunkt siden Galilei og Kopernikus.

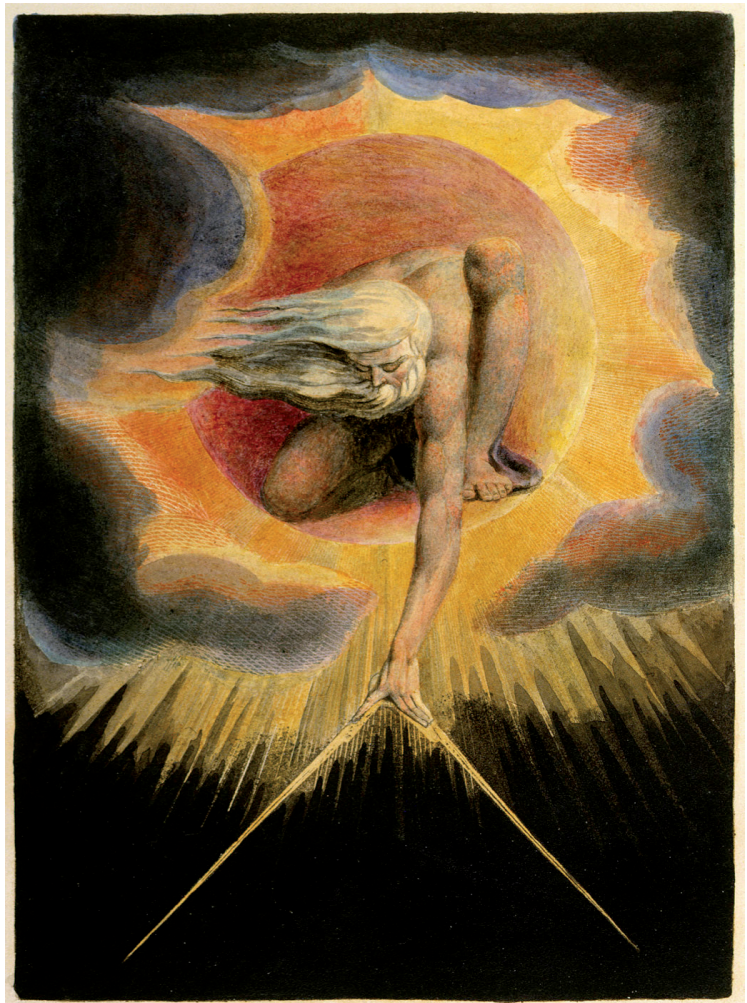
“De gamle” valgte en god konfliktløsning De to Bøger imellem: Hvis de “taler mod hinanden” – hvilket de jo altså i princippet ikke kan gøre – er vi nødt til at spørge: Er vi sikre på at vi har forstået Naturens Bog rigtigt? OG er vi sikre på at vi har tolket Skriften rigtigt?

Og når vi i dag skal svare på de to spørgsmål, gælder det om at være yderst påpasselige. Lad det være os tilladt at citere vores nu afdøde “marsmand” Jens Martin Knudsen. Det var et råd han gav sine studerende ved universitetet: »Slå følge med dem der søger sandheden, men vær på vagt over for dem der mener at have fundet den!«

Dette gode råd gælder sjovt nok når man studerer begge Guds bøger. ■

Koloreret træsnit fra et inkunabeltryk (eller “vuggetryk”) af Naturen Bog/Buch der Natur fra 1481. Kilde: tysk Wikipedia.

Kan man sige at William Blakes maleri Ancient of Days (Den gamle af Dage, Dan 7) er en skildring af Gud der er ved at “skrive Naturens Bog”? Fra engelsk Wikipedia.

Vil du vide mere ...

se John Lennox' *Guds Bøddel*, kp.12 der handler om underet og naturlovene.

**ORIGO's årsindeks kan findes på nettet.
skabelse.dk viser vej.**